

ОДЕСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
І. І. Мечникова

НАЙЩАСЛИВІША ДОЛЯ В СВІТІ

Чит. зал

Пісня

Що ж, осипай мене синіми
бризками!
Бачу, як пісня тебе осяя.
Стали для мене такими
близькими
Пісні тієї прості слова,
Хвилі мотиву мене
колихають,
Щирі слова забажали —
сумуй...
Знати б, кого я сильніше
кохаю —
Пісню, чи може, тебе саму?..
Скільки чекав я цієї зустрічі?
Я б такій от пісні, як ти:
«Вийди, — сказав би, — мені
назустріч,
Будемо разом до щастя йти;
Будуть серця розмовляти
піснями,
Квіти цвістимуть для нас
на снігу...»
Знаю, будуть і грози весняні
Для пожару сердець і губ.

Радянська жінка — ці слова воістину гордо звучать у всіх куточках земної кулі. Захоплення, радість, надію вселяє доля радянських жінок в серця жінок усього світу.

Всім, чим красиві і багаті радянські жінки, вони зобов'язані найсправедливішому суспільному устрою — соціалізму, так же, як соціалізм багато чим зобов'язаний їм.

Радянські жінки пройшли героїчний шлях боротьби і перемог. Хто забуде, як вони разом з чоловіками та братами боролися в вогні революційних боїв? Хто не пам'ятає, як самовіддано будували вони нове життя в містах і селах? Хто не знає, як багато зробили для батьківщини в дні Великої Вітчизняної війни медичні сестри, кулеметниці, льотчиці, робітниці оборонних заводів, колгоспниці, просто — наші матері, дружини, наречені, сестри, незнайомі? Це було велике випробування вірності, й історія ще віддасть їм належне за їх мужність і біди, які довелося їм терпіти.

Зайдемо ми в конструкторське бюро чи в будинок Ради Міністрів, оглянемо зал засідань Верховної Ради чи профспілкові збори будь-якого підприємства нашої країни, заглянемо в аудиторії університетів чи пройдемо по полях колгоспів і радгоспів — всюди побачимо ми наших чудових радянських жінок. Тільки вдумайтеся: в Росії, де Софії Ковалевській довелося їхати за кордон, щоб

одержати звання професора, тепер більше 700 жінок носять це вчене звання, біля 12 тисяч жінок — вчене звання доцента і старшого наукового працівника. В колективах, які працюють в найновішій галузі — освоєнні космосу, немало жінок — інженерів, техніків, конструкторів.

Жінки капіталістичних країн можуть лише мріяти про гугу повагу, якою оточена у нас Валентина Гаганова, Євгенія Долинюк, Турсуной Ахунова, Серафима Котова і тисячі інших відомих на весь Радянський Союз чудових трудівниць.

Реальні права і можливості, які мають жінки в СРСР і країнах народної демократії, докорінно відрізняють їх долю від долі жінок капіталістичних країн.

Судячи по деяких даних, в такій «передовій» капіталістичній країні як США «пануючим класом» є зовсім не капіталісти, а жінки. В 14 розділах книги Е. Пост «Етикет», яка вийшла в Нью-Йорку, тільки і говориться про обов'язки чоловіків по відношенню до жінок. Американка вперто «завойовує позиції» в галузях, які вважалися виключно чоловічою справою: жінка грає в футбол, боксує на рингу. Однак... значно легше поступитися жінці місцем в автобусі, ніж місцем в конгресі. Значно простіше цілувати їй руки, ніж дати цим рукам роботу, яка оплачується нарівні з чоловіками. Можна в кожному реву співати дифірамби «малютці Мері», але не можливо в капіталістичному світі знищити проституцію та інші форми публічного зневажання жінки. 32 проценти безробітних в США становлять жінки. Конвенція № 100, яка була прийнята міжнародним бюро праці в 1951 році і яка визнала необхідність однакової оплати праці чоловіків та жінок, не була ратифікована в США. Серед 534 членів конгресу 86-го скликання було лише 17 жінок. Проблеми дитячих громадських установ, соцстрахування, медобслуговування жінок, як і всіх трудящих, не вирішені в країнах капіталу.

Але трудящі жінки країн капіталу не пасивні жертви експлуататорського устрою. Приказка гласить: «Ніколи не применшуй сили жінки». Капіталісти-реакціонери з кожним днем переконуються в цій силі. Ми вітаємо самовідданих жінок Франції, які борються разом з чоловіками, братами, синами проти наступу фашизму; ми вітаємо тисячі героїнь — учасниць страйків і політичних демонстрацій в різних країнах капіталу, жінок — стійких борців проти расизму, ініціаторів і учасниць різних організацій, які борються за мир і взаєморозуміння між народами.

У нашому університеті працює і навчається великий колектив жінок. Серед них — мудрі педагоги, здібні вчені, хороші студентки, працюючі лаборанти. І де б вони не були: за своїм письмовим столом чи у бібліотеці, за набірною касою друкарні чи на студентській лаві, за бухгалтерською книгою чи в лабораторії, за кафедрою чи на душевній бесіді з студентами — всюди вони трудівниці, дорогі наші й рідні.

Тільки комунізм, до якого іде радянський народ, знімає жіноче питання з порядку денного нашого віку. Делегати ХХІІ з'їзду КПРС, а серед них було чимало жінок, прийняли величну програму комуністичного будівництва. І всі радянські жінки з усім сумлінням і пристрасною віддають свої знання, сили і вміння великій справі Комунізму.

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗНАК КВАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 7 (704).

П'ятниця, 9 березня 1962 р.

Ціна 2 коп.

У студентській бібліотеці ОДУ працюють тільки жінки — 30 жінок. 8 березня їх поздоровляли усі студенти.

Фото А. Станчева.

НАПЕРЕДОДНІ СВЯТА

7 березня о 19 годині вечора у Великому актовому залі відбулося урочисте засідання, присвячене Міжнародному жіночому святу.

З теплим вступним словом звернувся до учасниць зборів ректор ОДУ професор О. І. Юрженко. Жінок-трудівниць університету вітали: юні піонери, заслужена вчителька УРСР Левицька, члени бригади фабрики комуністичної праці ім. Воровського, студентка з ДРВ Фан-Тхі-Тянь. Потім було зачитано наказ ректора, і понад 80 кращих трудівниць нашого колективу було нагороджено грамотами і подарунками.

Після урочистої частини відбувся концерт.

До редакції «ЗНК» звернулись студентки-історики: їм дуже хотілося поздоровити з святом лаборанта кабінету історії СРСР О. В. Дроздову.

Поздоровити не тільки як відмінного працівника і члена партбюро факультету, а як хорошу, душевну людину.

Фото А. Станчева.

Бажаємо успіхів!

Весна! Яскраве сонце, перші квіти, весняні струмочки. Всі метушаться, кудись поспішають — скоро 8 березня — чудове свято жінок. З нетерпінням чекають цього свята і наші студентки. В ці передсвяткові дні стільки веселого і хорошого буде зроблено для них. Вечори, танці, подарунки. Одні студентки зустрічатимуть це свято в університеті вперше, а інші востаннє святкуватимуть 8 березня в студентській сім'ї.

П'ятикурсницю! Промовляеш це слово і одразу ж уявляєш собі випускний вечір, дівчат в білих платтях — радісно, але й сумно розставатися з товаришами, з якими йшов пліч-о-пліч 5 років, які допомагали тобі у важкі хвилини. Зараз п'ятикурсниця готується до найважливішого екзамену у своєму житті — державних екзаменів та захисту дипломних.

Заходжу в кімнату № 22 в гуртожитку № 3. Тут живуть п'ятикурсниця — студентки факультету іноземних мов, німецького відділу. Знайомлюсь — Маша Гулько, Оля Логинська, Лариса Бабич. Книжки, папки для дипломних робіт, — робоча кімната.

Так, тепер, коли до державних іспитів залишилося небагато часу, дівчата трохи побоюються.

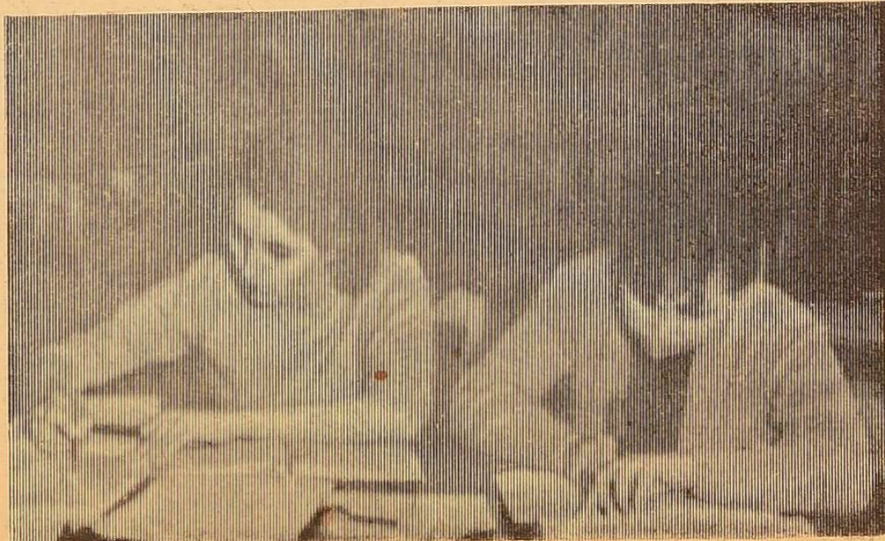
— Пишемо дипломні роботи, працюємо, але й про відпочинок не забуваємо, — говорять дівчата.

— Та й взагалі про нас немає що писати. Пишіть про інших, кращих, — просять вони.

Милі наші випускниці, бажаємо вам успішно скласти іспити і великого щастя в житті.

Хай розквітають разом з весною ваші мрії й думки!

Л. ІЗРАЙЛЄВА.

Жінки в країнах соціалізму

(хроніка)

Нещодавно Указом Президії Верховної Ради СРСР нагороджено орденом «Знак пошани» заступника постійного представника СРСР в Організації Об'єднаних Націй Зою Миколаївну Миронову в зв'язку з п'ятдесятиріччям з дня народження.

Телефоністка довідкового бюро Гуанчжоуської міської телефонної станції (КНР) Чжан Ін завчила напам'ять номери 80 проц. абонентів міської телефонної сітки. На протязі години вона здатна без помилок

відповісти на 500 запитань по телефонні номери.

Жіноча команда китайських альпіністок воздвигла п'ятизірковий червоний прапор на вершині Конгур-тубе-таг на Памірському плато, яке знаходиться на висоті 7595 метрів над рівнем моря.

Артистка Нгок Зау не менш популярна зараз у В'єтнамі, ніж пушкінська Тетяна Ларіна: адже вона перша виконавиця партії Тетяни на в'єтнамській оперній сцені.

В будь-якій «великій легкоатлетичній державі» результат 170 сантиметрів в стрибках у висоту для жінок може вважатися успіхом. Світовий же рекорд в цьому виді спорту, що встановлено румунською спортсменкою Іоландою Балаш, дорівнює 191 сантиметрові (!).

П'ятикурсниця істфаку працюють над дипломними роботами.

Тема Валерії Пирогової — «Національно-визвольний рух 70—80 років XIX ст. в Болгарії». Людмила Пучежська пише про революційні події тих же років в Одесі.

Фото В. Соломонова.

Про наших дружинниць

В охороні громадського порядку багато допомагає дружина факультету іноземних мов. В її рядах багато дівчат. Студентки Н. Ярошенко, Н. Карлюга, Л. Ткачук, Н. Кульбаба та інші беруть активну участь в роботі дружини. Вміло й тактовно працюють дівчата.

Поздоровляючи з святом, хочеться побажати нашим дівчатам-дружинницям ще більших успіхів у їх почесній роботі.

Я. ЗВЯГІНЦЕВ, П. КОЛОМИЦЕВ, дружинники.

Вихованка ОДУ

Вчена Рада Одеського університету прийняла рішення про переведення восьми доцентів, кандидатів наук, в старші наукові співробітники. Мета переведення — повністю звільнити викладачів, які успішно працюють над написанням докторських дисертацій, від педагогічного навантаження, створити

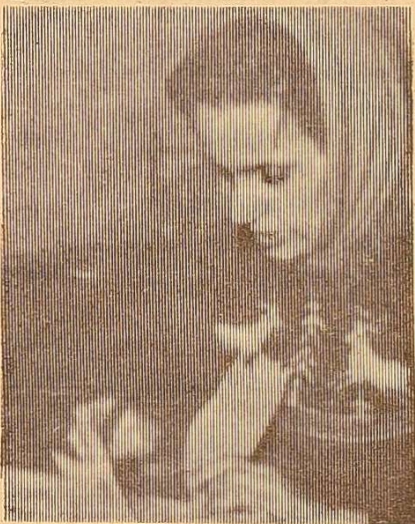
для них максимально сприятливі умови для завершення та захисту дисертацій.

Серед цих викладачів — Валерія Андріївна Кухаренко — кандидат філологічних наук, доцент кафедри англійської філології. Валерія Андріївна прийшла в наш колектив, коли був приєднаний до університету інститут іноземних мов. Але багато хто знає Валерію Кухаренко вихованкою філологічного факультету — з того року, коли вона вперше переступила університетський поріг.

Здібний молодий педагог, В. А. Кухаренко працює над докторською дисертацією на тему: «Мова і стиль Ернеста Хемінгуей». Творча відпустка дасть можливість Валерії Андріївні повністю присвятити себе захоплюючому лінгвістичному дослідженню.

Ми впевнені, що В. А. Кухаренко блискуче виконає це цікаве дослідження і захистить докторську дисертацію.

В. СКРИЛЬОВА.

Ви, очевидно, впізнали одразу ж цю привітну жінку. За уважне ставлення до людей поважають нашого касіра Людмилу Антонівну Фірманюк студенти і співробітники ОДУ.

НАШІ ЖІНКИ

Серед професорсько-викладацького складу хіміфаку багато жінок, більшість із них — вихованки університету.

Всю силу і енергію віддає факультету доцент Надія Львівна Оленович. Крім читання лекцій та ведення практичних занять, вона протягом ряду років відповідає за організацію і проведення практики студентами. Надія Львівна — активний громадський працівник і науковець. Вона — співавтор «Практичного керівництва з хроматографічного аналізу», опублікованого в 1961 році. На міжвузівській конференції була схвалена її доповідь з питань адсорбції та хроматографічного аналізу.

Як прекрасний лектор зарекомендувала себе в колективі хіміків Ольга Сергіївна Степанова, доцент кафедри органічної хімії. Лекції та доповіді О. С. Степанової з цікавістю слухають в цехах підприємств міста, в військових підрозділах, на семінарах учителів міста та в інших аудиторіях. З любов'ю та інтересом слухають лекції Ольги Сергіївни студенти-хіміки.

О. С. Степанова бере активну участь в науковій роботі. Поряд з виконанням планової тематики вона керує науковою роботою, яку виконують згідно з договором, укладеним з підприємствами Одеського раднаргоспу.

Зінаїда Парфентіївна Суранова, доцент кафедри аналітики — досвідчений, вдумливий і ґрунтований хімік. Вона читає курс якісного аналізу та курс історії хімії. Узагальнивши зібраний матеріал, З. П. Суранова написала посібник з історії хімії, нею опубліковано ряд робіт з аналітичної хімії, хроматографічного аналізу.

На факультеті працюють викладачами, інженерами, лаборантами та препаратамистами багато скромних, чесних і відданих своїй справі жінок-трудівниць. Нам хочеться в день 8 березня побажати їм доброго здоров'я, щастя і успіхів у їх благородній праці на благо нашої Батьківщини.

І. І. БУРШТЕЙН, А. І. ПОЗІГУН.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“
СТОР. 2, 9 БЕРЕЗНЯ 1962 р.

Про дівчат-агітаторів

Велику роботу проводять в ці дні дівчата-комсомолки істафу на виборчих дільницях.

Тепло відзивається про роботу ст. О. Волинської (I курс), Є. Смішко, С. Кузнецової (II курс), лаборантки кафедри загальної історії І. Зільдман старший агітатор виборчої дільниці по вулиці Садовій т. Цебесков.

Вони першими збрали списки виборців, провели з ними бесіди по матеріалах XXII з'їзду КПРС, познайомили виборців з кандидатами у депутати Верховної Ради СРСР.

В коридорах жилих будинків дівчата прикрасили стіни плакатами, повісили портрети кандидатів у депутати. Вони вивчають побутові умови, в яких живуть їх виборці, допомагають їм. Так, агітатор І. Зільдман допомогла мешканцям будинку № 7 по вулиці Садовій ліквідувати неполадки в роботі водопровідної сітки.

Для виборців часто проводяться вечори, бесіди, лекції, зустрічі, і студентки-агітатори завжди беруть активну участь в організації цих заходів.

О. СЕМЕРІН,
ст. II курсу істафу.

Лаборант кафедри української мови Л. І. Степанок — одна з кращих наших агітаторів.

ШКОЛА! Вона лякає складністю завдань і приваблює живим, творчим натхненням, яке є там, де працювати доводиться з людьми. Особливо, коли ці люди — непосидючі хлопчики і дівчатка 11—15 років. До школи не можна приходити з холодним серцем, у школі не можна працювати по-казенному. Це одразу зрозуміли студенти, які проходять практику в школі № 26.

До цього часу більшість із них погано уявляли собі, що значить працювати в школі. Не всі прийшли в університет за покликанням. Можливо саме це і викликало

деяку розгубленість в перші дні. Але закінчився перший в їх житті тиждень «педагогічної діяльності». І вони зрозуміли, що до дітей не можна приходити не підготовавшись, що роботі з ними необхідно віддавати весь свій час. Завдяки цим суворим суддям не в одного студента зникло шаблонне ставлення до праці.

Вже перші уроки показали, що головне на уроці — це не сухі методичні схеми, не суворе додержання основних етапів уроку, а

ВЕСЬ СВІЙ ЧАС

глибоке знання матеріалу, вміння зрозуміти дитину, заглянути їй в душу. Справа, нарешті, не в тому, скільки помилок допустить студент на уроці, а в тому, чи намагається він їх виправити.

Важко сказати, хто із студенток-практиканток серйозніше і з відповідальністю ставиться до роботи вчителя: А. Коновалова, А. Ревенко чи Л. Нікуліна, Р. Серєда чи Л. Іванова. Але всіх їх завжди можна побачити в школі не лише на уроках, а й після них.

Вже давно прозвонив дзвоник. Майже всі вчителі пішли. А новоспечені вчителі Алла Коновалова і Майя Павлігіна готують бесіду про дружбу. Завтра у них класна година в 9 класі. Учні 7 класу ретельно готуються до свята 8 березня. Навіть свій оркестр організували. Керують ним В. Мовчан і Л. Іванова.

А. Ревенко готує з шестикласниками піонерський збір на тему: «Треба мріяти». В 8 «б» йде велика розмова про ввічливість. За столом учителя — Л. Ільвес. Студенти організували вечір, присвячений пам'яті О. С. Пушкіна, екскурсію в катакомби, в театр Юного глядача, випустили стінгазети, фотомонтажі.

Практика закінчується. І можна впевнено сказати, що всі вони будуть справжніми вчителями.

І. В. РАТУШИНСЬКА,
завуч школи № 26.

ЗА ДОРУЧЕННЯМ ПАРТГРУПИ

В партійній групі II—IV курсів філфаку 9 комуністів. Із них 5 дівчат. Кожна з них вдало поєднує успішне навчання з сумлінним виконанням партійних доручень. Важко іноді доводитись Ганні Горбовій, студентці II курсу. Вона член бюро факультету. Але це не заважає їй добре вчитись, активно виступати на семінарах та практичних заняттях.

Улюбленим місцем для відпочинку став для студентів, які живуть в гуртожитку № 1, червоний куток. І в цьому немала заслуга Таміли Рудової, яка відповідає в студраді гуртожитку за роботу червоного кутка.

Ніна Ковтуненко організувала допомогу першокурсникам з іноземних мов з боку студентів старших курсів. Саме тому в цьому році студенти перших курсів склали заліки з іноземної мови краще своїх попередників. Дуже задоволені своїм агітатором мешканці будинку, де працює студентка IV курсу Ніна Пашківська. Зараз вона на практиці. Але незважаючи на те, що часу в неї дуже мало вільного, Ніна не забуває про своїх виборців.

На практиці зараз і Ніна Білик, член редколегії газети «Філолог». Ніна добре знає завдання радянського педагога-комуніста, проводить цікаву позакласну роботу, уроки дає на п'ятірки і про газету не забуває: черговий номер «Філолога» поповниться зібраними нею «перлинами» студенток-практиканток.

Від усього серця поздоровляємо наших дівчат-комуністів і всіх дівчат філфаку з їх чудовим весняним святом!

За дорученням партгрупи II—IV курсів
В. КУЗЬ, парторг.

СЛАВНІ ДОЧКИ БАТЬКІВЩИНИ

Наш народ відзначає 52-гі роковини з дня встановлення міжнародного жіночого дня 8-го березня в умовах трудового і творчого піднесення, викликаного історичними рішеннями XXII з'їзду КПРС та підготовкою до виборів до Верховної Ради СРСР.

В численних вищих і середніх навчальних закладах нашої країни одержують освіту тисячі радянських жінок, які одночасно оволодівають медичними знаннями. Перед ними стоїть висока мета — разом з медичними працівниками вони боротимуться за дальше зміцнення здоров'я людей, за збільшення тривалості людського життя.

Наші жінки брали активну участь на всіх ділянках соціалістичного будівництва і боротьби за Радянську Батьківщину, за справу великого Леніна. І добрі діла багатьох із них вкриті невмирущою славою.

В роки Великої Вітчизняної війни вони в одних рядах з чоловіками на фронтах і в тилу самовіддано виконували свої патріотичні та службові обов'язки.

Про це розповідає встановлений у нас в університеті стенд «Ме-

дичні сестри — Герої Радянського Союзу».

З. І. Мересьєва загинула, закривши своїм тілом пораненого бійця, рятуючи його від ворожих куль. Під ураганим вогнем ворога під час форсування Дніпра подавала медичну допомогу пораненим сестра Кашєєва. Валерія Гноровська була наймолодшим бійцем в полку, проте про її хоробрість склалися легенди. Лише під м. Долиною вона вивела з поля бою 47 поранених.

Батьківщина присвоїла своїм вірним дочкам високе звання Героїв Радянського Союзу.

Подовгу затримуються студентки біля стенда, з хвилюванням читають вони ці матеріали. Героїчний приклад старших подруг-фронтників запалює їх на відмінне навчання.

Чимало наших студенток є членами гуртків ДТСААФ, успішно поєднуючи навчання з заняттями в гуртках.

Поздоровляючи своїх вихованців з святом, хочеться побажати їм ще кращих успіхів у навчанні.

М. Г. ХАІТ.

ЧЕРЕЗ ЇЇ РУКИ

Якщо кому-небудь із починаючих наборщиць щось неясно, вони знають, до кого можна звернутися по допомогу — Валентина Тараненко завжди допоможе подругам. Якщо потрібно — допоможе, якщо потрібно — покаже, хоч, крім роботи, у неї багато справ: В. С. Тараненко — член профкому. У неї уже великий стаж роботи за спеціальністю; ось основні моменти її трудового шляху: ремісничче поліграфічне училище, друкарня «Моряк» і з 1958 року — друкарня ОДУ.

Фото В. Соломонова.

Любить Валя свою справу, це і допомогло їй стати висококваліфікованою наборщицею. Десятки авторефератів, наукових збірників, монографій заверстані її вмілими руками. Вона беззмінний метранпаж нашої університетської газети.

І в день 8 березня, гадаємо, разом з нами, її товаришами по роботі, поздоровлять Валентину Семенівну і ті, чий праці пройшли через її руки.

Т. БЕЗЧАСТНОВА.

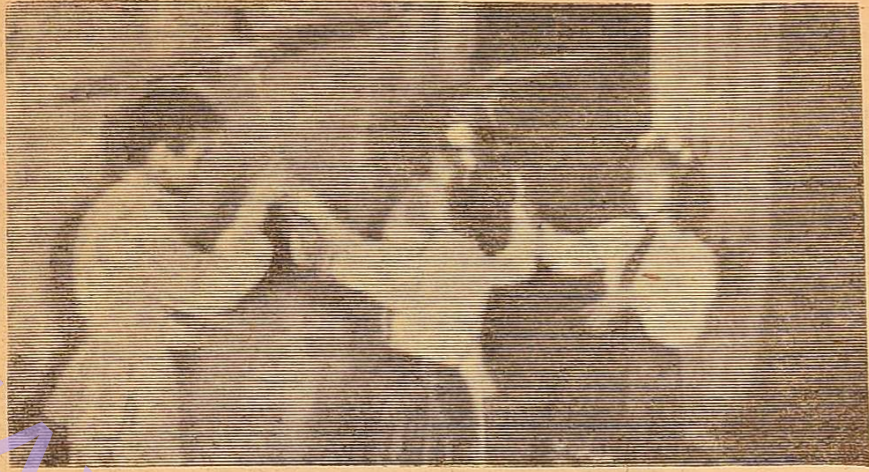

Фото А. Станчева.

8 БЕРЕЗНЯ — міжнародний жіночий день. Це свято жінок усього світу. Його святкують всюди — і там, де жінка йде пліч-о-пліч з чоловіком, і там, де вона не має ніяких прав. Особливо радісно відзначають це свято в країнах, в яких жінка звільнена від віковичного рабства, покори і приниження.

— 17 років тому, — розповідає в'єтнамська студентка Чан Ту

Нга, — в нашій країні ще панували французькі колонізатори та їх в'єтнамські прислужники. Більш як 95 процентів населення було неписьменним. І більшість із них були жінки. Як в суспільстві, так і в сім'ї жінка не мала рівних прав з чоловіком. Наша Серпнева революція звільнила жінку, дала їй права, рівні з чоловіками. Тепер наші дівчата, жінки вчаться в школах, технікумах, інститутах та уні-

верситетах. Разом з своїми товаришами я теж вчуся в Одеському державному університеті ім. І. І. Мечникова. В університеті живемо добре. Російські друзі нам багато допомагають, особливо на I курсі. Ми вдячні нашій партії та уряду за те, що вони дали нам можливість учитися. Від усієї душі ми дякуємо вам — радянським людям за вашу допомогу нам і батьківське піклування. Своє «спасибі» передає вам наша студентка Кім Хоа, яка зараз знаходиться після складної операції в оздоровчому санаторію.

В'єтнамські студентки докладають усіх зусиль, щоб виправдати довір'я свого народу.

Прагнучи стати висококваліфікованими спеціалістами, вони добре вчаться. Студентки Май Тхі Чинь та Чан Ту Нга — відмінниці.

Поздоровляючи наших в'єтнамських студенток з святом, ми бажаємо їм ще більших успіхів у навчанні та в особистому житті.

Група студентів біофаку.

Шлях трудівниці

В 1935 р. в невеличкому селі на Черкащині в родині колгоспника Семена Гришка народилась донька, яку назвали Олександрою. Не думали батько й мати, що дали життя державному діячеві. Як і подруги-однолітки, вчилась в школі, захоплювалась то одним, то іншим, мріяла, шукала свій шлях в житті.

Закінчено середню школу й твердо обрано шлях. Олександра Гришко прийшла в 1954 р. на Черкаський машинобудівний завод. З гарячим запалом взялась за роботу. Учень, фрезерувальник, контролер ВТК. Зростає майстерність, світогляд. Олександра Гришко активно включається в громадське життя. В 1955 році передову

робітницю було прийнято до лав КПРС. В 1959 році народ виявив Олександрі Гришко найвище довір'я — обрав її депутатом Верховної Ради УРСР. Складні і важкі обов'язки депутата. Щоб це краще працювати, зі знанням справи вирішувати питання державної ваги, треба вчитись. І Олександра Гришко вирішила отримати юридичну освіту. Минулого року здійснилось її бажання: Олександра Гришко стала студенткою заочного відділу юридичного факультету нашого університету.

В. В.

Одна з кращих студенток фізфаку Н. Березнякова успішно працює над дипломною роботою.

Фото В. Соломонова.

З винятковою теплотою

З винятковою теплотою і найціннішими добрими побажаннями співробітники ректорату і всього професорсько-викладацького та студентського колективу проводжають на відпочинок працівника учбової частини Лідію Валер'янівну Носкову.

Трудова діяльність Лідії Валер'янівни нерозривно зв'язана з радянським періодом історії нашого університету. З перших кроків організації і зміцнювання в Одесі радянської вищої школи, коли на основі Новоросійського університету в 1920 році було створено інститут народної освіти, Л. В. Носкова розпочала роботу в учбовій частині цього вузу. Понад 40 років вона сумлінно працювала на посадах секретаря, інспектора, а в останній час диспетчера.

Йшли роки. Інститут народної освіти було перетворено в інститут професійної освіти, на основі якого, а також фізико-хіміко-математичного інституту в 1933 році було відновлено Одеський державний університет. Л. В. Носкова продовжувала виконувати свою скромну роботу в складі учбової частини.

Як співробітнику т. Носковій властиві виняткова уважність, чуйність, турбота про задоволення запитів всіх тих, хто звертався до неї в будь-яких справах. До неї не підходить загальноприйнятий вираз «бездоганна служба», яким прийнято позитивно оцінювати роботу співробітника. За багато років своєї сумлінної роботи вона заслужила велику кількість подяк, заохочень та нагород. Лише за післявоєнні роки наказом по університету оголошено 18 подяк і заохочень. А якою глибокою вдячністю до неї пройняті серця тисяч студентів-випускників «ІНО», «Профосу», університету, яким Л. В. Носкова власноручно випускала дипломи та оформляла документи при одержанні путівки в життя. Як би не було, а через руки Лідії Валер'янівни пройшло 35 випусків університету та попередніх йому інститутів. Багатьом з них з тих чи інших причин, особливо після переможного закінчення Вітчизняної війни доводилося звертатися до університету за допомогою і порадою. Л. В. Носкова з властивою їй увагою і чуйністю завжди прикладала немало зусиль, щоб допомогти товаришам і виручити їх з біди.

Тов. Носкова брала активну участь і в громадському житті ОДУ. З винятковою старанністю виконувала вона багато років обов'язки делегата по соціальному страхуванню.

Заслужено користувалася Л. В. Носкова великою повагою і шаною серед всього колективу викладачів, студентів і співробітників. Після багатьох років наполегливої роботи Л. В. Носкова йде на заслужений відпочинок. Побажуємо ж їй багато міцного здоров'я, щастя.

Доцент С. М. КОВБАСЮК,
проректор по учбовій роботі.

Кілька днів тому на філфаці ОДУ відбулися урочисті збори: ті, що зібралися в актовому залі, відзначали 75-річчя з дня народження і 50-річчя трудової діяльності доцента кафедри російської та зарубіжної літератури Зої Антонівни Бориневич-Бабайцевої.

Ювіляра вітали її учні: професор-офтальмолог М. Є. Шевальов і студент I курсу О. Лозовський, зав. літературним відділом краєзнавчого музею Н. К. Островська і лікар Зозулевич, студент III курсу Г. Дикаренко і зав. відділом публічної бібліотеки ім. Горького Н. Касько; її колеги і друзі: професор Н. І. Букатевич, нар. арт. УРСР Л. І. Бугова, директор Будинку Вчених М. З. Зданевич і доц. А. В. Недзвідський, проф. Д. Г. Елькін і заслуж. артист УРСР Я. П. Старов, доц. В. С. Алексеев-заохочень та нагород. Лише за післявоєнні роки наказом по університету оголошено 18 подяк і заохочень. А якою глибокою вдячністю до неї пройняті серця тисяч студентів-випускників «ІНО», «Профосу», університету, яким Л. В. Носкова власноручно випускала дипломи та оформляла документи при одержанні путівки в життя. Як би не було, а через руки Лідії Валер'янівни пройшло 35 випусків університету та попередніх йому інститутів. Багатьом з них з тих чи інших причин, особливо після переможного закінчення Вітчизняної війни доводилося звертатися до університету за допомогою і порадою. Л. В. Носкова з властивою їй увагою і чуйністю завжди прикладала немало зусиль, щоб допомогти товаришам і виручити їх з біди.

Ніхто із виступаючих не користувався тезами: теплі слова йшли від самого серця. Ці слова знаходив кожний, хто сидів у цьому залі.

В Одесі, на Україні, по всьому Союзу працюють учні Зої Антонівни. Літературознавці всієї країни знають її як талановитого дослідника творчості А. П. Чехова та О. С. Пушкіна. Перегорнемо сторінки вітальних телеграм. Звідкіля вони прислані?

— Із Москви: «Поздоровляю дорого Зою Антонівну, бажаю ще багато років захоплювати на своїх лекціях учнів так, як 38 років на-

Наш червоний куток

Наш червоний куток невеличкий, але затишний. Тут завжди можна почитати свіжі газети, журнали. Є невелика бібліотека — твори В. І. Леніна, словники, але, на жаль, немає художньої літератури.

Студенти люблять свій куток і намагаються прикрасити його. Завідуючий червоним кутком З. Беляв'їв багато допомагають члени студради, зокрема студент Максименко. Тут є зошит побажань, в якому студенти записують свої пропозиції. До чергування в червоному кутку студенти ставляться серйозно, особливо мешканці кімнат № 19 і 16.

Л. СТЕФАНОВА.

зад в 43 трудовій школі. Бувший учень Паппе Віктор Олександрович».

«Від вод бурхливого Вакша, із Душанбе — сердечні поздоровлення всього найкращого до наймо-

кий, проф. Оксман та інші. Ось телеграма із інституту світової літератури ім. Горького: «Сердечно поздоровляю... високо ціную ваш

ПОПЕРЕДУ МОЛОДОСТІ

лодшого (всупереч рокам!) ювілею. Бажаю Вам доброго здоров'я, радості, нових успіхів у роботі. Хай завжди буде з вами світла радість, жива енергія, якій ми всі заздriamo. Ваш учень А. Лучак».

Поздоровляють учні: доц. М. Шапіро із Ставрополя, Л. Шейман із Фрунзе, Лебедева і Лур'є із Львова і багато-багато інших.

Поздоровляють «старійшину пушкіністів» і колеги: акад. Алексеев, проф. Мейлах, проф. Благой, акад. Вартчан, проф. Городець-

талант блискучого педагога, лектора... тонкого дослідника... знавця Чехова; завжди захоплювався вашою кипучою енергією, невичерпною душевною молодістю. Ваш Богуславський».

Поздоровляють таганрожці — земляки Чехова, Пушкіньська комісія АН СРСР, працівники ялеського музею і філологи київського державного університету, колеги із багатьох вузів країни.

А скільки телеграм від одеситів! Їх немало було і в залі. Зокре-

Будуть справжніми вчителями

Уже кілька років проходять в нашій школі практику студенти філфаку. В цьому році група дівчат в 13 чоловік особливо добре підготовлена.

Студентки сумлінно готуються до уроків, добре знають практичний матеріал і володіють методикою викладання. Із 45 уроків, які уже дали студенти, лише три оцінені на «3». Хороші уроки дають студентки Горобцова, Ільницька,

Білик, Данилова, Ковтун, Гордіна. Крім проведення уроків, студенти самостійно перевіряють робочі зошити учнів і контрольні роботи, працюють з невістигаючими, ведуть виховну роботу в закріплених за ними класах. Учні їх поважають.

Думаю, що з цих студентів вийдуть хороші вчителі, які працюватимуть сумлінно, шукаючи нові форми роботи.

Л. Ю. ГРЕЧАНА

ма, випускників філологічного факультету ОДУ, на якому З. А. Бабайцева працює з 1938 року — з часу заснування факультету.

Фото В. Соломонова.

І ми, нинішні колеги, друзі й учні Зої Антонівни приєднуємося до влучного побажання одного із лівських літературознавців:

«Бажаємо Вам, як і раніше, залишатися попереду молодості».

Доц. Л. В. БЕРЛОВСЬКА,
зав. кафедрою
російської літератури.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“

СТОР. 3. 9 БЕРЕЗНЯ 1962 р.

МЕНІ доручили написати нарис. Він повинен бути світлий, яскравий, святковий, про нашого товариша, нашого сучасника. Є така чудесна людина, ім'я — Галя, прізвище — Травкіна. Ідіть, дізнавайтесь, пишть!..

Я запасся чорнилом, блокнотом і пішов. Звичайно, спочатку в комітет комсомолу. «У вас є Травкіна. Хороша студентка, активний учасник художньої самодіяльності, прекрасний товариш, — кажу, — розкажіть мені про неї детальніше, мені потрібно написати про неї до 8-го березня». Замість відповіді мене взяли за руку і повели коридором. Зупинилися біля великого стенда. «Ось, — говорить небагатослівний член комітету. — Це вона». В різних національних костюмах, в різних позах, Травкіна, посміхаючись, дивиться на вас.

— Можливо, ви що-небудь цікаве розкажете про неї?

— А? Про це в студклубі дізнаєтесь.

І пішов.

...В студклубі зустрічають непривітно. Тут люди зайняті. В кутку за величезним столом сидить юнак і зосереджено тикає пальцем в друкарську машинку. За його спиною декламують, по кімнаті носяться збуджені танцюристи, хтось співає...

— Ви не знаєте Травкіну?

— Вона на сцені, — відповіли коротко.

На сцені йшла репетиція. Дівчата кружилися, а хлопці скакали. Керівник нервово плескав у долоні, давав вказівки, і все починало рухатися знову.

Дівчина в голубій олімпійці дуже красиво виконує задану вправу, її граціозні й точні рухи звертають на себе увагу. «Це, мабуть, Травкіна», — подумав я, але інші рухалися теж легко й красиво...

До мене підсів, важко дихаючи, Толя Листопад.

— Травкіну знаєте?

— Галочку? А як же, я з нею танцюю. Он вона, в олімпійці...

У мене перехопило подих: адже я впізнав героїню майбутнього нариса.

Толя не скупився на слова:

— Галочка. Інакше її не назовеш. Прекрасна танцівниця, чудовий твариниш. Ніколи не відмовиться від виступів — в колгосп, на завод, — куди завгодно. І що цікаво: вона математик і хореографіст — речі начебто несумісні...

— Ну, а що-небудь оригінальне, визначне?

Толя задумався. І... відіслав до інших:

— Юрій Олександрович Тубін, Лейдерман вам розкажуть.

Але і той і другий говорили лише про хороше і жодного слова

про визначне. Відчуваю, що нарис не вийде. Знайомлюсь з Едиком Розинським:

— Ви можете назвати який-небудь оригінальний факт?

— Особливих фактів немає. Пам'ятаю лише один випадок. Це було на Крекінг-заводі. Ми танцювали молдавський танець. Галочка зробила помилку, і фінал вийшов невдалий. За кулісами я їй зразу ж про це сказав. Потім я довго жалкував. Це можна було сказати кому-небудь іншому, але не Галочці, яка і без цього довго переживає яку-небудь невдачу колективу.

Едик ще довго говорив про те, як люблять дівчата своє мистецтво і особливо Галочка. Але про визначне ні слова. Я був дуже засмучений; про що я писатиму? Галочка хороший товариш і прекрасна танцівниця, але вона не зробила нічого надзвичайного, нічого визначного... Я навіть вирішив не зустрічатися з нею, — вона про себе тим більш нічого не розповість... Останній захід був у деканат. Математики народ точний, і в інтерв'ю вони залишилися вірними собі. Відповіли коротко: відмінниця.

Ось і все. І спробуй написати нарис.

Є. ГОГУНСЬКИЙ.

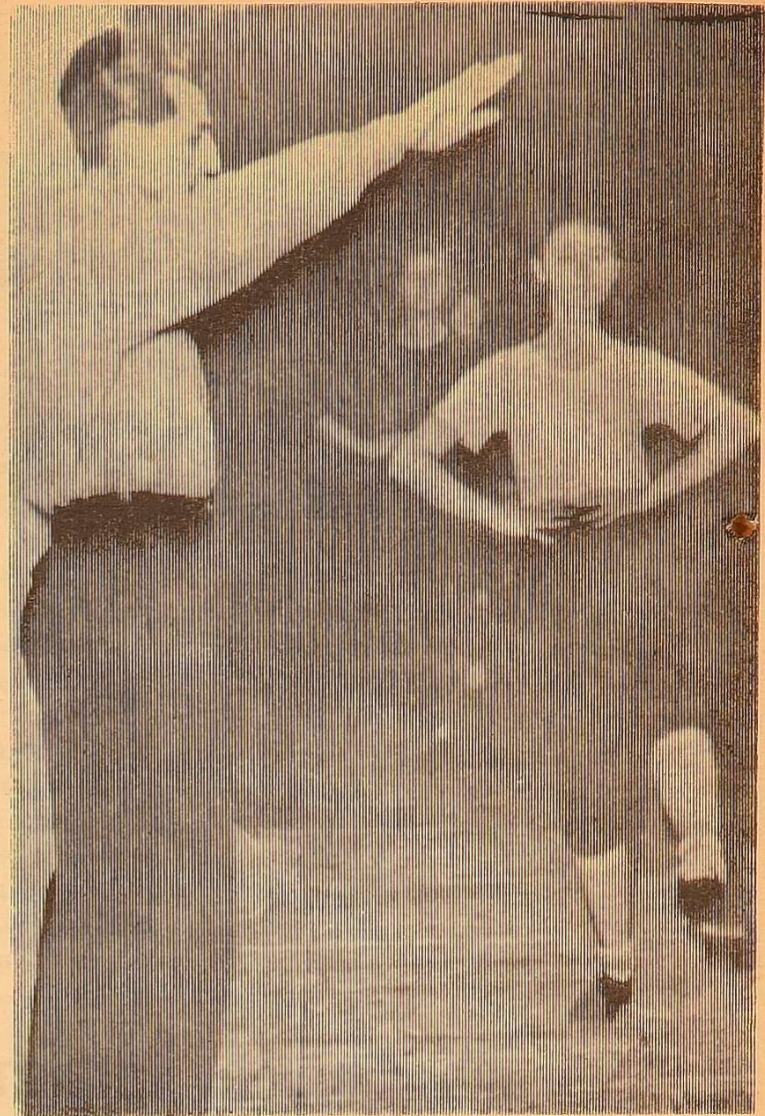

Фото Г. Еліави.

ДО ШЕВЧЕНКІВСЬКИХ ДНІВ

Яблуко Шевченківської поезії

Є поети одного міста, одного села, одного народу. Але є поети всіх міст, всіх сіл, всіх народів.

Шевченко саме такий поет.

Чому тоді поет однієї мови стає поетом усіх мов, незважаючи на те, що перекласти вірші з однієї мови на іншу дуже важко, і рідна мова — це половина поезії?

А це тому, що друга половина поезії таких поетів, як Шевченко, настільки національна й настільки інтернаціональна, гуманна, настільки самобутня й настільки загальнодоступна, що половина яблука шевченківської поезії до смаку всім народам.

Він підніс не тільки тему українського народу, що стогнав під гнітом царизму, але й тему по-справжньому вільної людини. І тепер, коли на землі йде бій за національну незалежність кожного народу, проти колоніалізму, за побудову нового суспільства, гідного визволеної людини, народи з хвилюванням читають Тараса Шевченка, з любов'ю вшановують його пам'ять.

Січень, 1961 рік.

Назим ХІКМЕТ.

Фото А. Станчева.

ДЕЛЕГАТ З'ІЗДУ

ОБЛАСНА конференція наближалася до кінця. Залишалося одне питання: висунення делегатів на XIV з'їзд ВЛКСМ. На трибуні одного за одним зачитують прізвища тих, хто поїде до Москви.

— «Щасливчики», — подумала Інна. І раптом: ідеш до Москви, на з'їзд сорг філологічного факультету Одеського університету. Це якась помилка, не може бути. Але що тоді означають дружні посмішки товаришів! Почалося таємне голосування. Вона кудись ходила, опускала якісь папірці, щось говорила, навіть сперечалася. Але все було наче уві сні. Мозок сверлила думка: Ти поїдеш до Москви, на з'їзд. За що? Чому саме ти?

***

— Досі не можу опам'ятатися, — каже вона мені. Це таке щастя, таке велике щастя.

Ми сидимо з нею в комсомольській кімнаті. Мені легко з нею. Ми можемо подовгу розмовляти про різне. Вона належить до тих, хто приваблює своєю енергією, рішучістю, добротою.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“

СТОП. 4. 9 БЕРЕЗНЯ, 1962 р.

Але сьогодні розмова щось не в'яжеться. Мені, мабуть, не слід було казати, що я хочу написати про неї. Тепер і слова не витягнеш.

...Пригадую її перше знайомство з комсомольцями факультету. До нас приїжджали педінівський філфак. Йшли перевибори комсорга. Коли вона з'явилася на трибуні, дехто іронічно посміхався, а інші прямо у вічі казали: «Чому це обов'язково комсорга з педінівців? Наших (університетських) же більше!».

А через рік уже не було «наших» і «ваших». І коли знову проходили перевибори, уже ніхто не вагався: кращого секретаря, ніж Інна, важко знайти.

...Звичайні комсомольські справи — на перший погляд непомітні. Але скільки енергії потрібно витратити, щоб цікаво пройшла зустріч з акторами чи з моряками підшефного «Фізика Вавілова», диспут по «Звездному билету» чи змагання за кращу комсомольську групу. Світлана Шишо-

ва, член бюро, якимось чином зала мені: «Інні дуже подобається комсомольська робота. Вона живе нею. Мені здається, що вона й у ві сні про неї думає».

...Ще в першому семестрі мені довелося побувати на одному з засідань бюро. Бурхливе це було засідання. Говорили про тих, хто без усяких поважних причин не поїхав на роботу в колгосп. Скільки гніву, обурення було в словах секретаря, членів бюро, надовго запам'ятають білоручки ці розмови.

Нещодавно Інна зустріла Мілу Якимчук. В минулому році був товариський суд на факультеті. Погано, не по-комсомольськи, вела себе Міла. Довго тривала відверта розмова. Багато прикрих слів почула Міла. Суворе прийняли рішення: виключили її на рік з університету, нехай попрацює і в праці заволює право вчитися. Зараз Міла Якимчук старанно працює. Цього року кінчатиме університет. Зустріла Інну, дякувала. Приємно? Звичайно. Та хіба ж тільки це? Приємно, коли тебе з нетерпінням і радісно зустрічає в лікарні Зіна Лях, коли

тобі пишуть, діляться своїми враженнями, коли до тебе приходять порадитися.

...Новорічний концерт був у розпалі. Один за одним змінюються номери концертної програми.

Під веселі вигуки залу Наташа Шеленіна читає:

«Ты честно трудисься на благо факультета, За это тебе слава

и почет, Дай бог тебе на отдых право летом,

И сессию «столкни», когда придет».

Ці рядки звичайно були присвячені Інні. І по тому, як тепло зустріли цю сценку, як довго аплодували, було видно, що секретаря поважають на факультеті.

***

В квітні в Москві розпочне свою роботу XIV з'їзд ВЛКСМ. Серед делегатів буде і вона — представниця студентів Одещини — Інна Кузнецова. Ще одна радісна подія в її житті: Інна поїде на з'їзд кандидатом в члени КПРС.

Вона, проста, дуже скромна дівчина, наш ровесник, гідна цього високого звання!

А. ПЕРЕИМЕР.

Спорт

Грають жіночі команди

ВЖЕ кілька днів тривають між-факультетські змагання з волейболу серед жіночих команд. Цей популярний в університеті вид спорту привернув особливу увагу болільників, які наперед ділять місця між командами.

Ось, наприклад, абзац із листа, надісланого в редакцію Е. Григорович (хімфак):

«Другу партію наша команда знову програла. Загальний рахунок матчу 2:0 на користь фізиків. А всі хіміки були впевнені, що переможуть вони. Залишається лише побажати нашим волейболістам нових спортивних успіхів і в наступних змаганнях на першість по університету зайняти краще місце».

Мабуть, не лише хіміки прорухувалися. Хіба не мріяла про перше місце команда філфаку? Адже тут поновлено склад команди на 80 процентів. Але в переможці вперто виходить команда фізфаку (капітан — А. Архангельська), яка не має жодного програшу. Команді-лідери прогнали хіміки (рахунок по партіях 15:17 і 11:15), хоч в цій команді грають майстер спорту Г. Петрашкевич, першорозрядниці Гуреева, Саврасова, Желіхіна, Соценко.

Філологи прогнали 2 зустрічі більш досвідченим суперницям, а виграли 3 — у команди факультету іноземних мов (2:1), у команд мехмату (2:1) та геофаку (2:0). Кістяк команди, яка зайняла 3-є призове місце, складають першорозрядниці Ващенко, Крилова, Вдовенко та інші.

Нерівномірно грають біологи. Дається знати слабка підготовка складу команди. Капітану Коржовій доводиться грати на площадці за трьох.

Змагання закінчуються. Але який би не був кінець, яке б місце не зайняла та чи інша команда, нас радує загальне піднесення і ріст майстерності наших дівчат-спортсменок.

В. ГОНЄЄВ.

ГАРТУЄТЬСЯ ХАРАКТЕР

Завжди енергійна й життєрадісна, старанна спортсменка і студентка-відмінниця — такою знаємо ми Зіну Демідову.

Спортивні змагання принесли їй багато перемог, але бували й невдачі. Так трапилось і цього разу. Виконуючи вправу на жердині, Зіна впала. Судді неблаганні: це ж змагання спартакіади Міністерства вищої освіти СРСР. Потрібно сильна воля, щоб не розгубитися і продовжувати змагання. Зіна знайшла в собі сили і подальші вправи виконала вдало. Адже не для себе тільки вона старалась, від її балів залежала доля команди. Такі ж і подруги Зіни по команді Наташа Андріашкіна, Жана Гавриш та багато інших — кращих спортсменок і кращих студенток. В навчанні і змаганнях гартується їх воля, їх характер.

Щодо болільників, то вони добре знають своїх кращих спортсменок і впевнені, що:

«Ми ще не раз, раскрыв газеты, С искренним волнением в груди Всмотримся в знакомые портреты И отметим: наши впереди!»

І. Д. КАПУСТІН.

Редактор В. ФАЩЕНКО.